

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת שמות

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

מנהיג שרואה את טובת הכלל

פרשתנו מסופר שהקב"ה נגלה למשה בסנה וציוה אותו ללכת בשליחותו אל פרעה ולומר לו שישלח את בני ישראל מארצו, ומשה רבנו סירב לכך שוב ושוב במשך שבעה ימים (ראה שמו"ר ג, יד), ואמר: "שלח נא ביד תשלח", עד שחרה בו אף ה' והוכרח לקיים את ציווי הבורא. ודבר זה הוא פלא, שהרי מי לנו גדול כמשה רבנו שהיה כל כולו בטל לרצון ה' באופן מוחלט, וכיצד אם כן יתכן שכל כך סירב לקיים את מצוות הבורא ללכת בשליחותו להוציא את עם ישראל ממצרים? כדי לבאר זאת יש להקדים את דברי התרגום יונתן בן עוזיאל על מה שאמר משה "שלח נא ביד תשלח", וזו לשון קודשו: "ואמר, בבעו ברחמין מן קודמך ה', שלח כדון שליחותך ביד פנחס דחמי למשתלחא בסוף יומיא".

כלומר: כוונת משה היתה שהקדוש ברוך הוא ישלח לשליחות זו את אותו אחד שהוא עתיד לשלוח לגאול את עם ישראל בגאולה האחרונה - פנחס, שהרי "פנחס הוא אליהו" (פדר"א פמ"ז) ואליהו הוא מבשר הגאולה, כמו שכתוב "הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה' הגדול והנורא" (מלאכי ג, כג). וביאור הענין: כי ראה משה רבנו ברוח קודשו שבשליחות זו שהקב"ה חפץ לשלוח אותו לגאול את עם ישראל ממצרים עדיין לא תהיה גאולתם השלימה של עם ישראל, ועתידות לבוא עליהם עוד כמה גלויות, ומגודל אהבתו לעם ישראל ורחמנותו עליהם סירב לכך בכל תוקף, וביקש מה' שישלח לשליחות זו את הגואל העתידי שיגאל את עם ישראל כבר מעכשיו גאולה שלימה - גאולה שאין אחריה שום גלות נוספת. ואמנם הקב"ה לבסוף לא הסכים לכך, כי כך גזרה חכמתו יתברך שכדי שיזכו עם ישראל לאור העצום של גאולה השלימה יצטרכו לעבור כמה וכמה זיכוכים ויסורים במשך הגלויות, אך מכל מקום, מעצם הנהגתו של משה שלא חשש להתווכח עם הבורא, הגם שבדאי הבין שיתכן שבגלל זה הקב"ה יכעס עליו, אנו למדים מהי מידתו של רועה נאמן:

רועה נאמן לא רואה את טובת עצמו כלל, אלא רק את טובתם של כלל ישראל, והוא מוכן להפסיד לעצמו אפילו השגות רוחניות ומדרגות נעלות בכדי שלעם ישראל יהיה טוב יותר. וכן כשחטאו עם ישראל בחטא העגל וביקש הקב"ה להכריתם מן העולם, עמד משה בפרץ וזעק בתפילות לה' שימחל להם ולא ימחה אותם מן העולם, ולא נתקרה דעתו עד שאמר לפני הקב"ה: "ועתה אם תִּשָּׂא חטאתם, ואם אֵין, מִחְנֵי נא מספרך אשר כתבת" (שמות לב, לב), כלומר שמשה רבנו היה מוכן לאבד את כל חלקו בעולם הזה ובעולם הבא, ושימחה שמו לעולמי עד, למען קיומם של עם ישראל.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

להשמר מן הגזל

סיפר הגאון רבינו עובדיה יוסף זיע"א על רבי אברהם לבטון שהיה רבה של דמשק, מרוב קדושתו אפילו הגויים לא היו הולכים לערכאות שלהם, אלא היו באים אליו שיפסוק ביניהם. פעם באו אליו לדין יהודי וגוי, הגוי טען שהוא נתן ליהודי הלוואה, וכבר עברו כמה חודשים מתאריך הפירעון והוא לא רוצה להחזיר את הכסף. ביקש הרב מהגוי שימתין בחוץ משך כמה רגעים, לאחר שיצא הגוי, אמר הרב ליהודי 'אל תיתן לגוי הזה מאומה, תכחיש את הכל', אמר לו 'זה בדיוק מה שאני עושה, למרות כל מה שהוא עשה בשבילי אני לא אחזיר לו אפילו דולר אחד'. הרב הכניס את הגוי, ואמר בפניו 'היהודי הזה הוא רשע וגזלן, הוא הודה בפיו שלקח ממך את הכסף ואמר שאינו רוצה להחזיר, הוא פנה אל היהודי ואמר 'אתה לא תצא מכאן עד שתחזיר לו את כל הכסף שקיבלת ממנו'. לא היתה לו ברירה אלא להביא את הכסף. הרב הסגיר אותו, הוא ראה ברוח קדשו שהגוי דובר אמת, ולכן החליט למלכד את היהודי שהוא יודה בפיו שקיבל את הכסף. אנחנו לומדים מכאן על דרכי היצר שהוא בא לאדם עם כל מיני פיתויים, כגון 'זה רק של גוי, עדיף שתיתן את הכסף לילד שלך שלומד תורה מאשר תחזיר אותו לגוי' - אבל האם אתה רוצה שהבן שלך ילמד תורה עם גזל! זה לא שלך! - הפיתויים הם קשים, אבל הם לא אכזריים, אלא הם רק בתור הצעה, היצר לא כופה עליך, הוא רק מציע לך את הפיתויים שלו, אבל אתה לא חייב לשמוע לו.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
18:06	17:33	16:41	ירושלים
18:01	17:29	16:38	תל אביב
18:01	17:29	16:37	חיפה
18:05	17:33	16:41	באר שבע

ענקי הרוח

מעשיית על גדולי וחכמי ישראל

רבי שניאור זלמן מליאדי - בעל התניא - כ"ד טבת

מיסד חסידות חב"ד, חיבר את ספר התניא, ושולחן ערוך הרב.

פעם בא אליו אחד המתנגדים והוכיח אותו שהוא מתנהג ברוממות והתנשאות: משרת עומד על פתחו וכיוצ"ב. כששמע זאת רש"ז, כפף ראשו על זרועותיו על השולחן כמו שעושים ב"נפילת אפיים" ושהה כך זמן מה, לאחר מכן הגביה את ראשו וענה לאיש: "כתוב: 'ראשי אלפי ישראל' אלופי וגדולי ישראל נקראים ראשים, והנה הראש והגוף אע"פ שהם מחוברים יחד לגוף, לגוף יש בגד בפני עצמו ולראש בגד בפני עצמו. ולמה שלא יתפרו בגד אחד לראש ולגוף? אלא שהראש צריך להיות מובדל מהגוף וכך גם ראשי הדור צריכים להיות מובדלים מהעם" השואל קיבל את תשובתו בסיפוק והלך, אך בנו של רש"ז לא הסתפק בתשובה ואמר לאביו: "אבל אבא כדי להשיב תשובה זאת לא היית צריך להניח את ראשך על זרועותיך ויכלת להשיב זאת תיכף". השיב לו אביו: "ראה, כשאמר קורח כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' ומדוע תתנשאו על קהל ה', מיד 'וישמע משה ויפול על פניו' ואח"כ השיב 'בוקר ויודע ה'. ולכאורה יכל משה להשיב מיד לקורח ולמה נפל על פניו?! אלא שמשה רבינו חשש שמא שואלים אותו שאלה זאת מלמעלה וקורח הוא בסה"כ שליח, ואם כן גם אם יענה לו אז יבוא איש אחר אחריו ויאמר לו שוב כך. לפיכך נפל תחילה על פניו שמא יש בו איזה התנשאות ולאחר שהתבונן וראה שאין בו שום התנשאות וכמו שהעיד עליו השי"ת 'והאיש משה עניו מאוד', אז הבין שקורח הוא לא שליח מלמעלה כי אם אדם שרוצה לעורר מחלוקת ואז השיב לו מה שהשיב. כך גם בנידון דידן".

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

חותמו של הקב"ה - אמת

הקדוש ברוך הוא התגלה למשה רבנו כשהיה רועה את צאן יתרו חותנו במדבר, ושלה אותו לגאול את עם ישראל מיד פרעה מלך מצרים. ומשה רבינו שואל את הקב"ה: "הנה אנוכי בא אל בני ישראל ואמרת להם: אלהי אבותיכם שלחני אליכם, ואמרו לי מה שמו, מה אומר אליכם?" ומשיב לו הקב"ה: "אהיה אשר אהיה, כה תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם".

ודקדק אבא היקר, עטרת רבינו, מקים עולה של תורה בארץ ישראל, רבינו יורם אברג'ל בשם חז"ל הקדושים שהרי מלבד שם אהי"ה יש לה' יתברך עוד כמה וכמה שמות קודש: שם הוי"ה ברוך הוא, שם שד"י, שם אלהי"ם ועוד... מדוע, אם כן, בחר הקב"ה להשיב למשה שימסור לעם ישראל ששמו הוא "אהיה" דוקא ולא שם אחר משאר שמותיו הק' וכמו כן, למה כפל הלשון "אהיה אשר אהיה" בפסוק? והעלה אבא בשם ה"אורחות צדיקים" בלשון קודשו, מצאתי כתוב: כתיב "אהיה אשר אהיה" וכתב ה' אלוהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם", ועתה יש להודיעך שהקב"ה אלוהים אמת, כי תמצא עשרים ואחת פעמים אהי"ה שהוא בגימטריא 'אמת', וגם כן אהי"ה בגימטריא עשרים ואחת.

ומבואר שמאמר הקב"ה למשה רבנו: "אהיה אשר אהיה" מסמל את מידת האמת של הקב"ה, משום ששם "אהיה" עולה בגימטריא עשרים ואחת, וכאשר נכפיל את שם אהיה בשם אהיה (בבחינת "אהיה אשר אהיה"), דהיינו עשרים ואחת כפול עשרים ואחת, הרי זה בגימטריא "אמת". נמצא, אם כן, שבמאמר "אהיה אשר אהיה" הקב"ה ביקש ממשה רבנו למסור לעם ישראל שמידתו העיקרית היא מידת האמת, כמו שנאמר: "וה' אלהים אמת" (ירמיה י, ו) וכן אמרו חז"ל שחותמו של הקב"ה "אמת".

באופן הפשוט ביותר, כוונת הקב"ה בהודעה זו (שמידתו העיקרית היא מידת האמת) היא, להסביר לעם ישראל מדוע חפץ הוא לגאול אותם אף על פי שהם שקועים בארבעים ותשעה שיערי טומאה ואין בידיהם כל זכות שבעבורה יהיו ראויים לגאולה-משום שמידתו היא מידת אמת, ומכיון שהבטיח לאברהם אבינו ע"ה בברית בין הבתרים שלאחר שבניו ישתעבדו בארץ לא להם יגאל אותם משם ברכוש גדול לכן צריך הוא יתברך לגאול את עם ישראל, בכל מצב רוחני בו הם נמצאים.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

יש לה בת

זכיתי וברוך השם נולדו לי שלושה בנים חמודים ומתוקים, עבר זמן מסויים והייתה לי כמיהה ורצון עז שאזכה שיהיה לי גם בת, בקשתי מבעלי שילך אל מורינו הרב יורם ויבקש ממנו ברכה שאזכה לבת, מספר פעמים בעלי הלך למורינו הרב וביקש ממנו שיברך אותי לבת.

באחת הפעמים שבעלי הלך למורינו הרב יורם לבקש ממנו שיברך אותי, עוד לפני שהוא הספיק לדבר ולבקש מהרב, הרב אמר לו שימהר לחזור אלי וישמח אותי כי ברוך ה' אני בהריון ויש לי בת...

לא האמנתי למשמע אוזניי, מבחינתי עוד לא הייתי בהריון, רק לאחר מספר ימים נודע לי שאני ברוך ה' בהריון.

מהרצון לבת והלחץ, מיד ביקשתי מבעלי שילך שוב למורינו הרב ויבקש ממנו שיברך אותי שיהיה לי בת... מיד כשבעלי הגיע למורינו הרב, הרב אמר לו "אמרת לך כבר, יש לך ברוך ה' בת" ואכן בסייעתא דשמיא נולדה לי בת ראשונה אחרי שלושה בנים. זה רק סיפור אחד קטן מכל הסיפורים והברכות שקיבלתי ממורינו הרב.

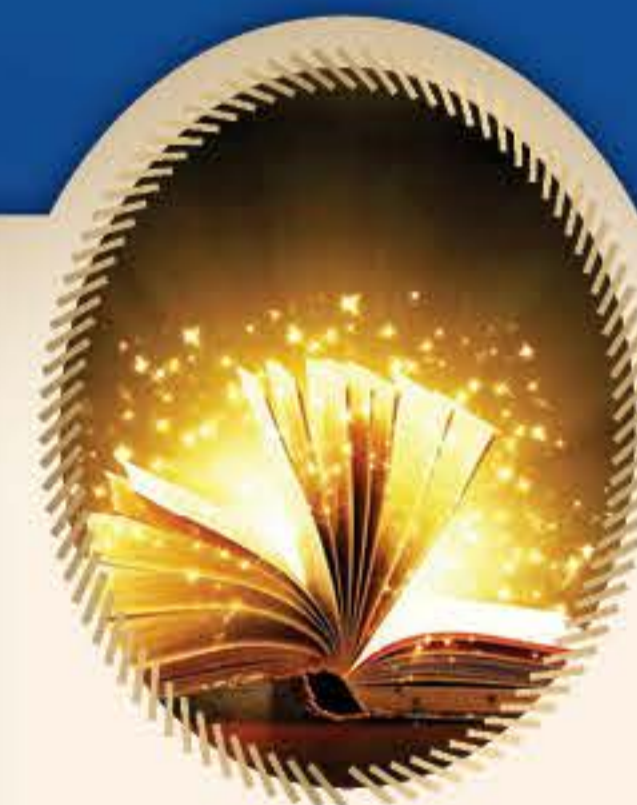
שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

לימוד לפני התפילה

שאלה: נשאל מרן החיד"א הקדוש, בספרו הבהיר ברכי יוסף, אודות עיר שיש בה חבורת חצות, משכימי קום, ובאים לבית הכנסת קודם עמוד השחר, ונכנסים לחדר אחד מהחדרים הסמוכים לבית הכנסת, ושם אומרים תיקון חצות, ועוסקים ברנה של תורה. ובינתיים אחר עלות השחר, בא אדם אחד איש חיל לבית הכנסת, וקורא סדר המעמדות, ופסוקים ותחינות בקול רם, ובינתיים באים עשרה ראשונים. ובכל זאת עדיין נשארו אותם בני החבורה חברת חצות לומדים בחדרם, ורצו חכמי הקהילת קודש לקבוע את לימודם בבית הכנסת, שהוא קדוש יותר, ומה גם שיהיו עשרה ראשונים בבית הכנסת קודם היום. והם טוענים כי זה האיש שקורא את המעמדות, קורא בקול רם, ותרי קלי לא משתמע. ועוד כי בבני החבורה יש בכללם איזה בחורים, שמדברים דברים בטלים, וגדול עוונם חס ושלום אם יהיה בבית הכנסת, ומוטב שיהיו בחדר ההוא, כי אפילו שאסור לדבר בדברים בטלים באמצע הלימוד, ואפילו בחדרי חדרים אסור, מכל מקום דבר גדול הוא להם לקום באשמורת, ולומר התיקון, ולשמוע איזה דבר מתלמוד תורה, ובאלו אמרו ימין מקרבת. והפצירו ראשי הקהילת קודש להגיד להם כדת מה לעשות.

תשובה: כתב מרן החיד"א הקדוש, אין ספק שדבר גדול הוא להזדרז במצוות, וכגון זה מצוה רבה של עשרה ראשונים ראויה היא לבני החבורה, כי ברבים היו, והם זריזין מקדימין למצוות, עוד לפני בא היום, ועל אחת כמה וכמה, שיש כאן גם מעלה של זריזים מקדימין, וגם מעלה של ציבור. ונכון שיאמרו לאותו אחד שקורא את המעמדות, שיקרא בלחש ממש, שלא יפריע לבני החבורה בלימודם, כי תלמוד תורה של רבים כוחו גדול מאד, כמו שמבואר במרן השולחן ערוך (סימן פ"ט סעיף ו') שהגם שאסור ללמוד משהגיע זמן התפלה, אם הוא מלמד לאחרים אפילו אם הוא אינו רגיל ללכת לבית הכנסת מותר, כיון שהשעה עוברת, שזכות הרבים דבר גדול, וזו אחת מההלכות בשבח המגיע לתלמוד תורה של רבים. אדרבה, היה עדיף יותר, שגם קורא המעמדות ההוא, היה מצטרף אליהם ללימוד, הנה מה טוב. אלא שכתב מרן החיד"א הקדוש, שאם יש בעיה של דיבורים באמצע הלימוד, ואז הדיבורים הללו יהיו בבית הכנסת, עדיף יותר שישארו ללמוד בחדר הצדדי שהם לומדים בו, כדי שחס ושלום לא יהיו דיבורים אסורים בבית הכנסת.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

השקר השולט בעולם

אמר פעם רבי אברהם מפוריסוב: אם יש את נפשך לדעת כיצד השקר שולט בעולם, התבונן נא בדרכם של הבריות.

נכנס אדם לבית חבירו בימי החורף הקשים, קפוא מקור ורועד כולו, וכולו אומר תאוה לכוס של חמין, לחדר מוסק וחם. בעל הבית אינו נהנה מטרדה זו של אורח לא קרוא, משתוקק להיפטר ממנו, אבל הנימוס מחייב....

למעשה מתייצב האורח ליד הסף, מסרב להיכנס, מסרב לשבת, מסרב לשתות כוס תה, מסרב להתחמם. "לא באתי לשם אלה" - הוא טוען...

ובעל הבית עומד ומשדלו: "יכנס, ישב, ישתה, יתחמם- אם לא למענך, לפחות למעניי..." ומשתוקק להיפטר מהאורח, אבל הנימוס מחייב.

חשך בנים היה יקותיאל, שנים ארוכות יחל לחבוק עולל, ואין.

לבוש היה בבגדים פשוטים ומתנהג כאדם סו השורה. שמש בית הכנסת הוא היה בעיירה יאנובה שבליטא.

איש חסיד היה, ושמו רבי יקותיאל. יהודי ספר צדק גדול היה, אולם את גדלותו הסתיר מעין כל.

צדיק וטהור אתה, יקותיאל... ואנו חשבנו אותך לפשוט...

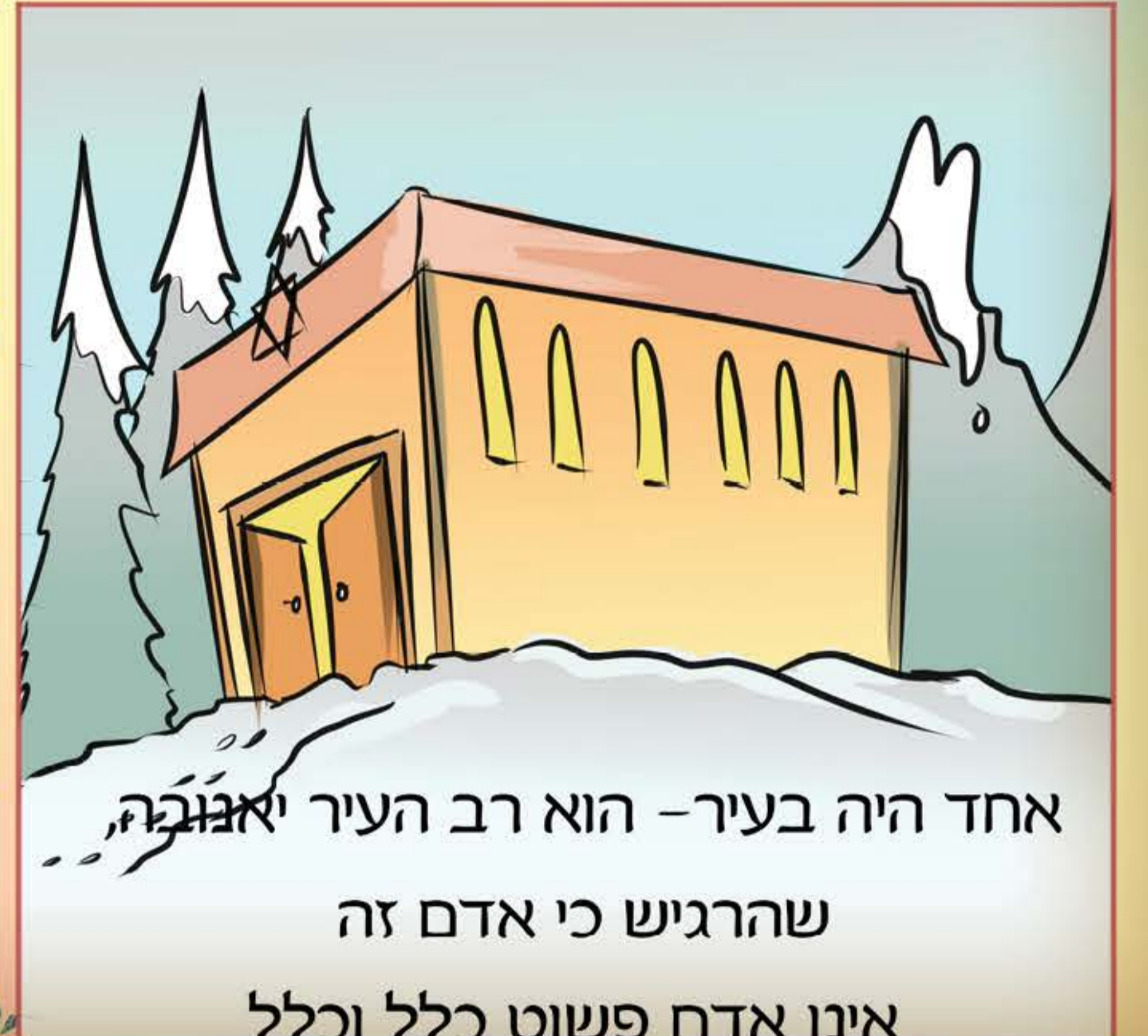

איבני מאמון!!!

באישון ליל התגנב בשקט למרתח בית הכנסת,

כדי לחקור על אודות מעשיו של היהודי השפוש.

אחד היה בעיר - הוא רב העיר יאנובה, שהרגיש כי אדם זה אינו אדם פשוט כלל וכלל.

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברגל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יודם אברגל

פניני השבוע

אדם צריך להיות בעל תבונה, ולדעת שבשביל לחיות בשלום עם קרוביו, שילכו בדרכיו ולא יתנגדו לו, צריך לדעת לוותר ולהיות מחושבים.

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לע"נ אליהו מרדכי בן חנה ז"ל

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

יודם אברגל
י"א אדר